

Onbegrensd Onderbanken (Beekdaelen)...

Woensdag 12 augustus. Als ik het dorp uit rij, zie ik dat de berm langs een veeweide in de Grachtweg weer - en dus voor de 6e maal dit seizoen - gemaaid is. Door wie?

's Avonds tijdens mijn wandeling zie ik dat zelfs op meerdere plaatsen bermen in de Grachtweg en Moltweg gemaaid zijn. Wat heet maaien? Je zou eerder kunnen spreken van grondegalisatie! Dit heeft niets meer te maken met noodzaak, is ook niet uit te leggen aan de omgeving, is ook geen toevallige overtreding maar het bewust en herhaaldelijk plegen van een strafbaar feit. Dit is uitdagend! Hoe is het mogelijk dat mensen zonder enige gêne andermans eigendom - want dat zijn de openbare bermen - ongestraft en ongehinderd, keer op keer en dus willens en wetens, vernietigen?

Bij aanvang van deze prachtzomerse week hoor ik dat agrariërs in Mergelland-Oost bezwaar maken tegen maar liefst 90 km prikkeldraadafrastering die tussen de openbare bermen en de aangrenzende landbouwpercelen geplaatst gaat worden. Dit om de breedte en dus de kwaliteit van groenstroken te kunnen handhaven.

Ik ben het met die landbouwers eens, in een natuurgebied horen geen afrasteringen te staan, hooguit veekeringen of ideaal natuurlijk, groene hagen. Maar waarschijnlijk zijn ook in dat Mergelland enkele "rupsjes nooit genoeg" die het voor het gros van de goedwillende agrariërs bederven.

Vandaar deze draconische afrasteringmaatregelen die door n.b. de Landinrichting dreigen te worden toegepast.

Vrijdag 21 augustus 2009, aan de Clouserweg wordt weer vrolijk gemaaid. Dat krijg je, als één agrariër kennelijk ongemoeid de gemeentelijke bermen kan kaal maaien, volgen er binnen afzienbare tijd meer. En het gebeurt altijd in- of tegen het weekend, als men kan vermoeden dat de dienst Openbare Werken van de gemeente niet of nauwelijks bezet is. Op deze manier worden de bermen opzettelijk misvormd tot onbeduidende strookjes groen die geen enkele natuurlijke functie meer kunnen hebben. Bovendien valt het op dat datgene wat dan nog voor berm moet doorgaan bedenkelijk smal geworden is.

Is dan ook in Onderbanken het "landje pik" weer begonnen? Is het ooit opgehouden? "Bewerkt" men bewust gronden die van de gemeenschap zijn en gaat men liever over de eigendomsgrens heen onder het motto "zeker is zeker"? Waar zijn trouwens de betonnen perceelgrensstenen gebleven die na de ruilverkaveling geplaatst werden? Op de een of andere mysterieuze manier zijn ze bijna allemaal verdwenen.

Trouwens vroeger hoorde ik wijze boeren altijd beweren dat "de opbrengst niet komt van de rand van de akker, maar van de kwaliteit in het midden van het stuk". Heeft men deze wijsheid maar gevoeglijk vergeten?

Hoe dan ook, ik ben en blij voorstander van een "onbegrensd" en dus afrasteringvrij Onderbanken, zeker ook in het belang van de goedwillende agrariërs, maar dan moeten enkele onverbeterlijke boeren toch eens beginnen met nadenken over waar hún grenzen zijn en afstand nemen van de mentaliteit van : "Ikke, ikke en de rest kan stikke"

Pierre Lindner